

Hemmaföräldrars nätverk – hemmaforaldrar.se

Saxat ur DN ledare den 17 mars:

Lisa Magnusson: Varför utgår kvinnokampen från att ingen egentligen vill vara med sina barn?

När män tar stort föräldraansvar applåderas de. Årets papa! Kvinnor som längtar efter att vara med sina barn, däremot? Det ses som något nästan fult, en "kvinnofälla".

Häromdagen gästade skådespelerskan Petra Mede P3:s "Morgonpasset". Det blev ett intressant samtal, om föräldraskap och om förväntningar.

"När jag fick barn så tyckte jag att det kändes självklart, det är väl klart att mamman ska vara hemma mest", sade hon.

Programledarna lät chockade, vantroga. "Näe! Petra!!"

Jag har själv varit precis som de. Det är ju detta som anses vara motsatsen till jämställdhet. Kvinnor ska minsann inte "stå tillbaka" på grund av barnen. De ska ut i arbetslivet, tjäna pengar, de har rätt till heltid, rätt till en karriär. Men ju mer jag tänker på det, desto mindre förstår jag varför.:

Det är en kris att få barn. Allt förändras. Föräldrar måste förstås få stanna upp lite i tillvaron. Och barn tyr sig till vem som än tar hand om dem, det behöver inte vara mamman. När män tar stort föräldraansvar applåderas de. Årets papa! Kvinnor som längtar efter att vara med sina barn, däremot? Det ses som något nästan fult.

En av programledarna i "Morgonpasset", själv mamma, tillstod att det var tur att hon och hennes man bestämt redan i förväg att han skulle ta över föräldraledigheten när bebisen fyllde sex månader, annars hade hon aldrig gått tillbaka till jobbet så tidigt. Det kändes inte rätt. Så är det förstås många som upplever saken.

Mammor som följer sin känsla och är hemma med barnen ses dock som lurade in i en diffus jämställdhetsmässig "kvinnofälla" – även om deras partner delar sin pensionsrätt, startar privat sparande, ser till att allt jämnar ut sig i det långa loppet. Det är så skevt.

Alla är olika, samma lösning kan inte passa alla. Så varför utgår kvinnokampen från att ingen egentligen vill vara med sina barn? Varför handlar jämställdhet om att alla ska lönearbeta?

Svaret är förstås att den svenska sortens feminism, den som även blivit statsideologi, inte vill låtsas om att barn förändrar någonting. I stället för att försöka anpassa verkligheten så att det blir lättare att ha barn låter den mammorna stressa sig sönder och samman för att hinna med allt. Förlåt, men jag ser verkligen inte hur den här ordningen gynnar kvinnor.

<http://hemmaforaldrar.blogspot.se/2017/03/modigt-petra-mede-att-saga-att-mammor.html>